

❖ DE STER. ❖

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*Ziet dan, hoe gij voorzichtiglijk wandelt, niet als onwijken,
maar als wijzen.*

EFEZE 5 : 15.

No. 6.	15 Maart 1909.	14de Jaargang.
--------	----------------	----------------

GEBED EN GENEZING.

Redevoering gehouden door Pres. JOSEPH F. SMITH
te Salt Lake City 14 Juni, 1908

Meenende dat een paar woorden uit het Boek van Mormon geschikt zullen zijn, om aan het einde dezer vergadering te dienen als laatste vermaning en raadgeving, zoo wil ik aanhalen wat door Moroni geschreven is:

„Nu, mijne broederen, deze dingen oordeel ik van u, omreden uwen vreedzamen wandel met de kinderen der menschen;

Want ik herinner mij het woord Gods, hetwelk zegt: Door hunne werken zult gij ze kennen; want indien hunne werken goed zijn, zijn zij eveneens goed.

Want ziet, God heeft gezegd dat een mensch die boos is, niet kan doen datgene wat goed is; want zoo hij een gave offert, of tot God bidt, doet het hem geen nut, tenzij hij het doet met een oprecht voornemen.

Want het wordt hem niet tot rechtvaardigheid gerekend.

Ziet, indien een mensch die boos is, een gave geeft, doet hij het met weerzin; daarom wordt het hem aangerekend alsof hij de gave behouden had en daarom wordt hij voor God als boos beschouwd.

Insgelijks wordt het een mensch als kwaad aangerekend zoo hij zal bidden zonder een oprecht voornemen des harten; neen, het doet hem geen nut, want God ontvangt zoodanig gebed niet.”

Hier is voorwaar een tekst die een gelegenheid zou geven aan iemand die geleid werd door den juisten geest, om een krachtige redevoering te houden tot de Heiligen der laatste Dagen — niet toepasselijk op allen maar toch op te velen toepasselijk.

Het is niet goed voor ons, om uit gewoonte te bidden, om neer te knielen en het gebed des Heeren voortdurend te herhalen. Ik denk dat een van de grootste dwaasheden die ik ooit gezien heb, de dwaze gewoonte der menschen is, om het gebed des Heeren voortdurend te herhalen, zonder de beteekenis te overwegen. De Heere gaf dat als een voorbeeld aan Zijne discipelen die in de wereld gingen om het Evangelie te prediken. Het was om hun te toonen, dat zij niet vele woorden moesten gebruiken, maar onmiddellijk tot den Heere gaan, en Hem vragen voor de dingen die zij noodig hadden; dientengevolge was een van de bizondere voorzorgen en het gegeven voorbeeld: „Geef ons heden ons dagelijksch brood.” Wij zien menschen die overvloed hebben die misschien millioenen bezitten, en die toch, als zij tenminste bidden, slechts het gebed des Heeren herhalen. Het wordt zodoende slechts een vorm; er is geen kracht in; noch is het aannemenswaardig, omdat het niet uit het hart komt, noch met een begrip van hetzelfde; en ik denk, dat het voor ons noodig is, op onze woorden acht te geven wanneer wij tot den Heere roepen. Hij hoort ons in het verborgen, en kan ons in het openbaar vergelden. Wij behoeven niet tot Hem met vele woorden te roepen. Wij behoeven Hem niet met lange gebeden te vermoeien. Wat wij noodig hebben, en wat wij als Heiligen der laatste Dagen zouden doen, voor ons eigen welzijn, is vaak tot Hem te gaan, om voor Hem te getuigen dat wij aan Hem denken, en dat wij gewillig zijn Zijnen naam op ons te nemen, Zijne geboden te onderhouden, gerechtigheid doen en wij Zijnen Geest wenschen om ons te helpen. Als wij dan in moeilijkheden zijn, laat ons dan tot den Heere gaan en Hem onmiddellijk en uitsluitend vragen, ons uit de moeilijkheid te helpen waar wij in zijn; en laat het gebed uit het hart komen, laat het niet in woorden zijn, die door het vele geregelde gebruik een vorm zijn geworden, zonder gedachten of gevoel bij het gebruiken van die woorden. Laat ons eenvoudige woorden spreken en onze behoeften uitdrukken, want dat zal het meeste kracht hebben voor den Gever van alle goede en volmaakte giften. Hij kan in het verborgen hooren; en Hij weet de verlangens van ons hart alvorens wij vragen, maar Hij heeft het eene verplichting gemaakt, dat wij Zijnen naam zullen aanroepen — dat wij zullen vragen, opdat wij kunnen ontvangen; en kloppen opdat ons opengedaan kan worden, en zoeken opdat wij zullen vinden. De Heere heeft het daarom tot een geliefden plicht gemaakt, dat wij Hem zouden gedenken, dat wij voor Hem zouden getuigen in den morgen, des middags en des avonds, dat wij niet vergeten den Gever van alle goede en volmaakte gaven. Wij lezen verder:

Daarom kan een mensch die boos is niet datgene doen wat goed is; noch zal hij eene goede gave geven.

Want ziet, eene bittere fontein kan geen goed water voortbrengen, noch kan eene goede fontein bitter water voortbrengen, daarom kan een mensch die een dienstknecht des duivels is, Christus niet volgen; en zoo hij Christus navolgt kan hij geen dienstknecht des duivels zijn.

Daarom komen alle dingen, welke goed zijn, van God; en datgene wat kwaad is komt van den duivel; want de duivel is een vijand van God en strijdt voortdurend tegen hem; en verzoekt en verleidt tot zonden en om voortdurend datgene te doen, wat kwaad is.

Doch ziet, datgene wat van God is, verzoekt en spoort voortdurend aan om goed te doen; daarom is iedere zaak die verzoekt en aanspoort om het goede te doen en God te beminnen en Hem te dienen, van God ingegeven.

Luistert daarom, mijne beminde broederen, opdat gij niet datgene wat kwaad is van God noemt; en datgene wat goed en uit God is, uit den duivel noemt.

Want, mijne broederen, het is u gegeven om te oordeelen opdat gij goed van kwaad kunt onderscheiden; en de weg om te oordeelen is duidelijk, zoodat gij met eene volmaakte kennis moogt onderscheiden gelijk de duisternis van het licht.

Want ziet, de Geest van Christus is aan een iegelijk gegeven opdat hij het goede van het kwade kan onderscheiden; daarom toon ik u den weg om te oordeelen; want iedere zaak die verzoekt om goed te doen, en overhaalt om in Christus te gelooven, is voortgezonden door de kracht en gave van Christus, waardoor gij met eene volmaakte kennis kunt weten dat het niet van God is.

Doch gij moogt met eene volmaakte kennis weten dat wat den mensch ook verleidt om kwaad te doen en om niet in Christus te gelooven, en hem te verloochen, en God niet te dienen, van den duivel is; want op deze wijze werkt de duivel; hij haalt niemand over om goed te doen; neen, niet één, noch zijne engelen, noch hen die zich aan hem onderwerpen.

Nu, mijne broederen, daar gij het licht bezit waardoor gij kunt oordeelen, welk licht het licht van Christus is, ziet dat gij niet verkeerd oordeelt; want met hetzelfde oordeel waarmede gij oordeelt, zult gij ook geoordeeld worden.

Daarom bid ik u, broederen, dat gij naarstiglijk in het licht van Christus zoudt onderzoeken, opdat gij het goede van het kwade moogt onderscheiden; en zoo gij aan alles wat goed is wilt vasthouden en het niet veroordeelen, zoo zult gij zekerlijk een kind van Christus zijn." (Moroni 7 : 4—19.)

Ik denk dat in deze woorden die ik gelezen heb, sommige duidelijke aanwijzingen, sommige duidelijke eenvoudige wegwijzers zijn; en als wij als Heiligen der laatste Dagen, geloovende zooals wij doen in de goddelijkheid van dit boek, hetwelk vertaald was door de gave en macht Gods, door de inspiratie die tot den profeet Joseph Smith kwam, deze woorden zouden lezen als geloovige kinderen, zouden lezen met verstand en in geloof, verzekerd zijnde dat God hen inspireerde, en dan beoefenen wat zij zeiden, dan denk ik dat het niet heel lang zou duren of er zouden geen verzoekschriften meer zijn aan de Bisschoppen en raad van hoogepriesters, en de tegenwoordige noodzakelijkheid voor bezoeken van leeraars om moeilijkheden onder de Heiligen der laatste Dagen weg te nemen, zou ophouden. Ik geloof dat een ieder mensch zijn eigen rechter zou zijn, want hij zou rechtvaardig oordeelen, want hij zou oordeelen volgens het licht van Christus, volgens het licht der waarheid en het licht der rechtvaardigheid — niet zelfzuchtig, niet hebzuchtig, maar volgens het licht dat van den hemel is nedergekomen in de laatste dagen, door openbaring van God.

Nu mijne broeders en zusters, ik verlang u niet langer hier te houden, ik geloof dat gij een nuttig samenzijn gehad hebt, en ik geloof zooals zuster Connely verklaarde bij het begin van haar rede, dat zij die hier zijn, en allen die vandaag de conferentie hebben bijgewoond, zoowel als de bestuursleden die de vorige vergaderingen hebben bezocht. naar huis zullen gaan, zich tevreden gevoelende over hunnen arbeid en over hetgeen in deze conferentie verricht is. Moge de Heere u zegenen. Moge vrede in uwe harten wonen. Moge er liefde in uwe zielen zijn. Moge de genade en het welbehagen van God overvloedig in uwe huizen en met u zijn. Moge de hand van den verwoester weerhouden worden; en moge iedere bezoeking van ziekte en besmetting weerhouden worden van onder het volk van God, van de wereld en van de ouderlingen, die in de wereld zijn het Evangelie predikende.

Het verwondert mij, dat zoovele jongelingen ziek geworden zijn, en dat er in den laatsten tijd zooveelen in het zendingsveld naar huis geroepen zijn. Het schijnt of het niet zoo zou zijn, en wij verwonderen er ons over. Ik denk soms over de oorzaak na. Ik wil natuurlijk geen gedachte uitspreken met betrekking tot de oorzaak van deze dingen, maar ik vrees dat sommige onzer broederen die in de wereld zijn het Evangelie predikende, zooals sommigen onzer die thuis blijven, in sommige dingen die zij verrichten niet met wijsheid handelen. Ik geloof dat wij onzen arbeid met wijsheid zouden verrichten. Wij moeten voorzichtig

zijn met ons in gevaar te begeven. Wij zouden het gevaar vermijden en het kwade ontvlieden. Wij zouden voorkomen in dwalingen te vervallen en verkeerde dingen te doen, en voorzoverre als ons dit mogelijk is, allen schijn van zonde vermijden. Toen ik op zending was, werd ik geroepen om personen te zalven die aan verschillende ziekten lijdende waren. Het was geen bijzonderheid geroepen te worden, om personen te zalven die aan de pokken lijdende waren. Ik durfde het verzoek der zieken niet onbeantwoord laten en ik zelfde zelfs sommigen die er zoo erg uitzagen, dat het bijna onmogelijk was te zeggen of zij menselijke wezens waren of niet, want zij hadden die ziekte in de hevigste mate. Mijne voogden hebben de voorzorg genomen, mij in mijne jeugd te doen inenten. Ik heb de pokken gekregen, maar had het in zeer lichte graad, zoodat het zelfs geen lidteeken op mijn lichaam heeft achtergelaten. Ik ben overtuigd, dat ik de ziekte in heviger graad zou gehad hebben, als ik niet gevaccineerd ware geweest. Ik geloof dat onze ouderlingen gevaccineerd behooren te worden. Nu, ik weet dat dit niet volgens de inzichten van sommige menschen is. Wij ontvangen berichten dat vele onzer ouderlingen, die in deze zaak nalatig geweest zijn, de ziekte gekregen hebben en onlangs zijn sommigen in een ziekenhuis opgenomen.

Wederom zeg ik, wij moeten verstandig leven. Wij moeten niet te lang vasten. Sommige ouderlingen in de wereld zijn zooals ons bericht is, eenige dagen zonder voedsel geweest, vastende, trachtende een zekere getuigenis of openbaring des Geestes te ontvangen. Dit is onverstandig; het is onnoodig; en wij gelooven dat zij dit niet moeten doen; laat het getuigenis der waarheid komen door voortdurend goed te leven.

Menschen stellen zich aan gevaren bloot op vele manieren, wanneer dat voorkomen kan worden. Wij moeten over deze dingen denken, niet alleen in het zendingsveld maar ook tehuis. Wij zouden ons niet in het gevaar begeven, tenzij plicht ons daar roept; maar als plicht ons roept, laat ons dan onzen plicht vervullen, en de gevolgen aan de Voorzienigheid overlaten.

De Heere zegene u, vrede zij ulieden, mijne broederen en zusters; mogen wij vereenigd zijn in het Evangelie; mogen wij de waarheid met ons geheele hart beminnen. Mogen wij de waarheid verstaan zooals de Meester die verstond, en zooals Hij die verstaat en aan ons leert door de bekendmakingen van Zijnen Geest, zoodat wij, wanneer wij handelen in onze roepingen als leeraars en voorbeelden onder het volk, niet onverstandig handelen.

Laat ons niet tot buitensporigheden overgaan; laat ons niet opvliegend worden, maar kalm zijn; volgens den geest der

waarheid en wijsheid handelen in alles wat wij doen en ons niet toestaan door allerlei leeringen weggevoerd te worden, of door de geesten die in de wereld uitgegaan zijn om te verleiden. Dit is mijne vermaning en mijn gebed voor u allen, in den naam van Jezus. Amen.

Impr. Era.

CORRESPONDENTIE.

OGDEN, Utah, 14 Febr. 1909.

Hiermede wenschen wij u in kennis te brengen aangaande ons verblijf en leven in Ogden, Utah, het is nu omtrent acht maanden geleden sedert wij ons oud vaderland hebben verlaten. In dien tusschentijd hebben wij veel ondervonden hetgeen ik u gaarne mede wensch te deelen. Toen ik u mijn eerste schrijven zond was ik 4 weken in Ogden. Vreemd was het mij de eerste maanden. De reden was dat ik de taal niet kon en alle menschen vreemd voor mij waren. De reden later begreep ik was, dat zij stonden juist op dezelfde lijn als ik, zij konden ook mij niet begrijpen. Ik heb uitgevonden, dat al mijn gedachten zeer ongegrond waren tegenover het Amerikaansche volk. Als men lang met hen omgaat leert men hen kennen als een vredelievend volk, zeer ijverig, geen brassers zijnde en een spaarzaam volk, hun leven doorbrengend met zorgzaam te zijn voor hunne familiën. Ik kan u mijne verzekering geven, dat ik mij onder hen zeer thuis gevoel, en ik en mijne familie zijn blijde in het land van Brigham Young te zijn. Wij kunnen u en alle die dit schrijven mogen lezen onze verzekering geven, dat dit werkelijk een gezegend land is, zoowel in het maatschappelijk als in het geestelijk leven, en indien men het hier zichzelf gelukkig maakt met tevreden te zijn, dan kan ik werkelijk betuigen dat het hier Zion is. Maar men moet hier trachten te leven volgens de bedoeling van ons heilig geloof, en dan vinden we hier veel vrienden die ons steunen willen om goed te doen, want velen goede menschen zijn hier die werkelijk goed leven in hunne plichten. Van de minste tot den hoogste zijn zij daarin altijd ijverig om hunne plichten te doen. Ik wil u het een en ander schrijven omtrent de opvoeding der Mormonen:

U moet weten Broeder Cannon, dat ik dagelijks met de Mormonen in aanraking ben, doordat ik werkzaam ben in een der schoolgebouwen der Kerk, namelijk de Weber Stake Academie waarvan ik u een Catalogus zend in de hoop dat die u van dienst mag zijn in een uwer Sterren. Nu dit gebouw is eenig, ook op

het gebied van opvoeding. Ieder die wil kan daar inkomen om het te bezichtigen, als men zich vervoegt bij het hoofd der Academie, den heer McKendrick.

Als men komt om de school te bezichtigen dan wordt men ontvangen met de woorden: „Welkom, maak uw verblijf hier, maak het zoo gezellig voor u als het mogelijk is.”

De onderwijzers zijn allen zeer minzaam. Zij behandelen de studenten met de meeste toegenegenheid. In de school wordt het zoo gezellig mogelijk gemaakt. Er zijn vier afdelingen studenten in graden. Op verschillende tijden geven zij onderling partijtjes die ook gegeven worden in een der grooten lokalen der school. Het wordt dan afgekondigd en voor het publiek geopend voor een kleine vergoeding. Het muziekkorps wordt gevraagd en dan wordt de tijd des avonds doorgebracht met het geven van een feest waaraan vele studenten deelnemen. En ik kan u getuigen, dat ik het nog nimmer netter gezien heb in Nederland. Sterken drank of tabak daar wordt niet over gedacht. Ik heb ook in den tijd van 5 maanden nog niet één student daarvan gebruik zien maken. Ik heb ondervonden dat zij in dit gebouw opgevoed worden in de grootste zedelijkheid. Het is in dien tijd nog niet voorgekomen, dat ik onder de studenten oneenigheid heb bespeurd zoowel binnen als buiten de Academie.

Verschillende wetenschappen worden daar bestudeert, hetwelk u kunt zien in de catalogus. Het kan met recht gezegd worden, dat de leiders van zoo een inrichting op de hoogste trap staan van beschaving. Ook het hoofd der Academie, McKendrick, is een zeer wel beschaafd man en ook diegenen die hem voor zijn gegaan. En uit die school heb ik veel personen zien gaan, gezonden zijnde naar verschillende landen op zending, om de waarheid, welke zij door opvoeding weten de waarheid te zijn, te verkondigen. Er zijn er zelfs bij, die alles in de waagschaal stellen voor de waarheid van het Evangelie hetwelk zij komen prediken. Nu beste broeder Cannon hiermede wil ik mijn schrijven sluiten in de hoop, dat u deze letteren mag ontvangen in de beste gezondheid met uwe familie. Doet alle bekende zendelingen de groeten, zeg hun, dat ik met mijn verblijf in Zion zeer tevreden ben. Ik wensch u en de Zendingen een succesvol leven in Nederland.

Na hartelijke groeten van mij en mijne familie,

Uw Broeder,

C. VISSER.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Meer dan ooit te voren is in deze dagen het Mormonisme besproken geworden en vele couranten wijden artikelen aan hetzelfde. Alhoewel vele van deze artikelen onware mededeelingen bevatten, zoo is het tevens verblijdend te zien, dat de feiten ook worden besproken zooals zij werkelijk zijn. In de „Hollandische Revue” van 25 Februari verscheen een uitvoerig artikel over het „Mormonisme.” Het artikel omvat omtrent 14 pagina's, met 9 portretten en geeft een verslag van het ontstaan, de geschiedenis en leeringen der Kerk. Wij betwijfelen niet of dit artikel zal veel bijdragen tot verspreiding van een juiste kennis van het „Mormonisme”, daar dit tijdschrift zeer vele lezers heeft en voornamelijk door ontwikkelden gelezen wordt. Een exemplaar kost één gulden en is bij den boekhandel te verkrijgen.

Het verheugt ons te kunnen mededeelen, dat wij van „De Ster” van 1 Maart een oplage van 2.000 extra exemplaren hebben laten drukken (dus boven het gewone aantal) en dat deze door geheel Nederland verspreid zijn. Aan vele couranten en voornamelijk personen is een exemplaar verzonden, en reeds is er in vele couranten gewag van gemaakt. Wij twijfelen niet of ook dit werk zal vruchten voortbrengen.

Op zondag 28 Feb. sprak conferentie pres. J. K. Meibos op uitnoodiging voor een ontwikkelingsvereeniging van anarchisten te Groningen. Hij sprak over het „Mormonisme”. Met groote aandacht werd geluisterd en na afloop zijner rede werden er door verschillende aanwezigen vragen gedaan die hij beantwoordde. Na afloop verkocht hij vele boekjes.

Op Maandag avond, 8 Maart, werd het Presidentschap van de Zusters-Hulpvereeniging van het 2e Wijk te Amsterdam weder georganiseerd. Zuster Helena Landwaart, die gedurende drie jaar het ambt van presidente getrouwelijk heeft vervuld, werd eervol ontslagen. Zuster Elizabeth Koot werd dan aangesteld om over die vereeniging te presideeren met dezelfde raadgeefsters.

Bid en werk! De kunst des levens
Schuilt in dit vereend gebod;
't Is uw plicht en voorrecht tevens,
Kind der aarde, kind van God.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent
WM J. DE BRIJ.

OPRECHTHEID.

De arme, in zijne oprechtheid wandelende, is beter dan de verkeerde
van lippen, en die een zot is. SPREUKEN 19 : 1.

Vaak spreken menschen over oprechtheid en zeggen gewoonlijk zelf, dat zij oprecht zijn. En alhoewel wij dit laten voor hetgeen het is, zoo valt het niet te ontkennen, dat er veel met den naam van oprechtheid wordt bestempelt, dat het in werkelijkheid niet is. Oprecht is de persoon die de waarheid zegt, wanneer hem iets gevraagd wordt. Oprecht staat tegenover leugenachtig, onwaar of valsch. Het sluit echter niet in om alles te zeggen wat men weet tegen een ieder, en soms wordt er wel meer gezegd dan men weet en dat nog wel ongevraagd. Soms wordt er wel eens door menschen gezegd, dat zij oprecht zijn, maar in werkelijkheid is het slechts eene uiting van jaloerschheid of haat.

Men hoort soms zeggen: „Het kan mij niet schelen, ik wil niets verzwijgen; ja, de menschen mogen het wel hooren, want het is de waarheid. Ik wil niets verzwijgen, want ik ben oprecht.” Ach, indien de spreker of spreekster van deze woorden eens een blik in zijn of haar hart wilde werpen, dan zou er gezien worden, dat het geen oprechtheid was, die deze woorden voortbragt, maar wel een verbitterde geest. Een zoodanige moest de woorden van Paulus met betrekking tot de liefde beoefenen: „Zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid en zij bedekt alle dingen.”

Oprechtheid zal geen kwaad veroorzaken, het is een deugd die een ieder moet beoefenen en aankweken. Het vertellen van alles wat men weet en nog wat, aan een ieder en van een ieder, is geen oprechtheid, is geen deugd, maar een ondeugd, een kwaal en moet tegengewerkt en genezen worden, want het heeft velen zeer veel leed en kwaad berokkend.

Oprechtheid moet niet alleen in onze woorden, maar ook in onze daden, in handel en wandel beoefend worden. Oprechtheid en waarheid gaan steeds hand in hand.

Wees oprecht in uwen wandel,

Doe wat goed is in Gods oog.

Drijf met godsdienst toch geen handel,

Waarheid slechts voert u omhoog.

VERSLAG DER ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche Arnhemsche Conferentie werd gehouden op Zondag 28 Februari, in het Centraal-Gebouw, Bakkerstraat te Arnhem. Er werden twee vergaderingen gehouden. De eerste vergadering begon ten 10 uur v.m. Een groot aantal Heiligen en vrienden woonden deze vergadering bij. Nadat er gezongen en gebeden was, werd het avondmaal bediend door ouderlingen S. R. Newton en S. E. Busath. Conf. Pres. J. N. Lybbert sprak daarna een paar woorden van welkom tot de aanwezigen. Ouderling C. S. Hijde sprak vervolgens over het onderwerp: „Waarom het „Mormonisme” in de wereld is.” Hij toonde duidelijk aan, het verschil dat er is tusschen het Evangelie zooals het verkondigd wordt door de Heiligen der laatste Dagen en door de verschillende kerkgenootschappen.

Ouderling G. E. Abel sprak over de openbaringen, in deze dagen gegeven, en waarom die noodzakelijk waren. Hij sprak ook over de Godheid. De autoriteiten der Kerk en Zending werden toen voorgesteld en door allen erkend.

Ouderling Aart J. Neuteboom sprak hierna over den afval en de herstelling van het Evangelie. Ouderling J. H. Pitt eindigde met dankzegging.

De tweede vergadering begon ten 6 uur des avonds. De zaal was goed bezet en er waren ongeveer 40 vreemdelingen tegenwoordig. Nadat de samenkomst geopend was, sprak Fred. Tadge, Pres. der Rotterdamsche Conferentie, over de blijde boodschap. Daarna sprak Ouderling J. H. Pistorius der Arnhemsche vertaking. Hij sprak over zijne achttienjarige ondervinding in de Kerk en gaf getuigenis der waarheid van het Evangelie.

Ouderlingen Tadge, Newton, Bennion en Jackson zongen een kwartet. Daarna sprak Pres. S. Q. Cannon. Hij vroeg de aanwezigen een ernstig, onpartijdig onderzoek in te stellen naar het Mormonisme. Hij besprak de eerste beginselen van het Evangelie en verwees naar de vruchten, zichtbaar in hen die het Evangelie hebben aangenomen.

Conf. Pres. Lybbert vermaande allen te overdenken en uit te voeren wat zij gehoord hadden. Er heerschte een goede geest in beide vergaderingen; de ouderlingen gaven ongeveer dertig boekjes uit.

Op Maandagmorgen werd er een priestervergadering gehouden voor de zendelingen. Zij gaven verslag hunner werkzaamheden. Zij ontvingen tevens goede raadgevingen van Pres. S. Q. Cannon. Rehalve de reeds genoemde ouderlingen, werd de Conferentie door de volgende zendelingen bijgewoond: T. W. Mat-

thews, C. A. Woolley, J. H. Smith, B. Barton, Geo. H. Knight, J. L. Wallace, J. H. Carstensen, J. H. Gwilliam, C. N. Willemsen, P. Clayton, E. E. Mitchell, L. C. Healy, J. C. Kidd, Theo Korthals, R. Adams, Jesse Haws, C. Austin, E. A. Heninger, Paul Zijssing en J. H. Govers.

L. C. HEALY Secr

VERPLAATST.

Ouderling Edward E. Mitchell van Groningen naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling S. E. Busath van Haarlem naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling Jas. H. Pitt van Deventer naar Amsterdam.

Ouderling Carlton Jones van Amsterdam naar Rotterdam.

Ouderling Orson P. Schettler van Rotterdam naar Amsterdam.

Ouderling J. H. Gwilliam van Rotterdam naar de Arnheemsche Conferentie.

Ouderling J. L. Ellertson en zuster Lapreal Ellertson van Amsterdam naar Rotterdam.

Ouderling J. H. Govers van Rotterdam naar Amsterdam.

ONTSLAG EN BENOEMING.

President James A. Nielson van de Luiksche Conferentie is eervol van zijne zending ontslagen. Hij is den 26 Juli, 1906, te Rotterdam aangekomen en naar de Luiksche Conferentie aangevoerd, alwaar hij gedurende zijne zending werkzaam is geweest.

Ouderling Samuel D. Thurman is aangesteld als President der Luiksche Conferentie.

Ouderling Joseph C. Wade van de Rotterdamsche Conferentie is eervol van zijne werkzaamheden ontslagen. Hij is 28 Nov. 1906 te Rotterdam aangekomen, en alhier zijn werk begonnen. Den 10 Mei, 1907 werd hij naar Amsterdam verplaatst, alwaar hij werkzaam was tot 17 Oct. 1907. Toen werd hij verplaatst naar Leiden en vervolgens naar Den Haag, Schiedam en Rotterdam.

Wij gelooven het Nieuwe Testament en diens gevolg, om redelijk te zijn, moeten wij gelooven in nieuwe openbaringen, visioenen, engelen, in al de gaven des Heiligen Geestes, en in al de beloften in die boeken vervat. BRIGHAM YOUNG.

TIENDEN.

Lezing gehouden door GEORGE H. BRIMHALL, president der Brigham Young Universiteit, op een Conventie der Kerkelijke scholen van de Heiligen der laatste Dagen, Juni 1908.

GESCHIEDKUNDIGE BESCHOUWING.

Bet betalen van tienden is ouder dan Israël. Het werd gedaan door Abraham, die tienden aan Melchizedek betaalde. De eerste overeenkomst welke Jacob maakte, nadat hij het huis zijns vaders verlaten had was met God, met Wien hij een verbond aanging te Bethel, zeggende: „Van alles, wat Gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven.”

Het betalen van tienden als een wet en verordening was bekend, beoefend en nagelaten door het oude Israël. De Heere bestrafte het volk door Zijnen profet Maliachi, omdat zij nalatig waren in het betalen hunner tienden.

Christus erkende het bestaan van de wet der tienden onder de Joden en keurde die goed. Jezus bestrafte de Farizeën en Schriftgeleerden, omdat zij nalatig waren in het oordeel, de barmhartigheid en het geloof, maar verklaarde tevens dat zij de tienden moesten betalen. Matth. 23 : 23.

De wet der tienden was bekend onder de Nephieten. Het betalen van tienden behoort tot de Christelijke beschaving.

DE WET.

Theologische Beschouwing. — Het betalen van tienden is een wet van God aan de menschen, met belofte van belooningen en straffen. God zeide tot het oude Israël, door Maliachi: „Brenge al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis.” Paulus zeide tot de Hebreëen: „En die uit de kinderen van Levi het priesterdom ontvangen, hebben wel bevel, om tienden te nemen van het volk, naar de wet.”

Hier volgt een openbaring door den profet Joseph Smith over dit onderwerp gegeven:

„Voorwaar, dus zegt de Heere, Ik vereisch al hun overtollig eigendom, om in de handen van den bisschop van Mijne Kerk van Zion te worden gegeven;

Voor het bouwen van Mijn huis, en voor het leggen des fundaments van Zion, en voor het Priesterschap, en voor de schulden van het Presidentschap Mijner Kerk; En dit zal de aanvang zijn van de tiende van Mijn volk;

En daarna, zij die aldus vertiend zijn geworden, zullen eene tiende van al hunne inkomsten jaarlijks betalen; en dit zal hun eene gevestigde wet voor immer zijn, voor Mijn heilig Priesterschap, zegt de Heere;

Voorwaar zeg ik tot u, het zal geschieden, dat al degenen die tot het land Zion zullen vergaderen, van al hunne overtollige bezittingen tiende zullen geven, en zullen deze wet gehoorzamen, of zij zullen niet waardig bevonden worden onder u te verblijven.

En ik zeg tot u, indien mijn volk deze wet niet waarneemt om dezelve heilig te houden, en door deze wet het land Zion tot Mij te heiligen, dat Mijne inzettingen en Mijne geboden daarop mogen worden gehouden, dat het allerheiligst moge zijn, ziet voorwaar zeg ik tot u, het zal geen land Zion voor u zijn;

En dit zal een voorbeeld voor alle Ringen van Zion zijn. Amen."

Het gebruik van de woorden „vereisch" en „zal" in deze openbaring, laat geen twijfel over dat de openbaring een bevel is. Als het betalen van tienden een zaak van bevoorrechting of der zedeleer was, dan zouden wij het gebruik van andere woorden kunnen verwachten. Ten eerste moet men een tiende van al de overtollige bezittingen geven en dan daarna een tiende van het inkomen. Er is geen mogelijk voor twisting over deze punten.

De wet zegt niets voor het betalen van minder dan een tiende, noch in hoedanigheid noch in hoeveelheid. Voor een verklaring wat een tiende van de inkomsten is, gaan wij tot de levende orakelen — de President der Kerk, wiens uitspraak is, dat een tiende der inkomsten, een tiende deel der verdienste is. Een gedeelte van een tiende van iemands inkomsten is een gedeelte tiende.

TIJDELIJKE ZEGENINGEN.

Door gehoorzaamheid aan de wet der tiende, worden wij de aandeelhouders met den Heere in Zijne aangelegenheden. Als het waar is, dat het geven aan de armen, een leenen aan den Heere is, dan is het betalen der tienden een geldbelegging bij den Heere. Het verbond van Jakob was een handelsovereenkomst met God. Was het niet een van de oorzaken van zijn voorspoed in zaken? Is de roep van God tot het oude Israëel, om het betalen der tienden als een proef te gebruiken op maatschappelijk gebied, niet op ons als volk van toepassing?

De woorden van den profeet Maliachi waren van zulk een groot belang, dat Jezus die voor de Nephieten aanhaalde, verklarende dat het de woorden van den Vader waren, en gaf tevens een gebod, dat zij geschreven zouden worden, en verklaarde ze daarna aan het volk op dit werelddeel:

„Brenge al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen.

En Ik zal om uwentwil den opeter schelden, dat hij u de vrucht des lands niet verderve; en de wijnstok op het veld zal u geene misdracht voortbrengen, zegt de Heere der heirscharen." Mal. 3 : 10, 11. B. van M. III Nephi 24 : 10, 11.

GEESTELIJKE ZEGENINGEN.

De tijdelijke zegeningen, welke niet de grootste zijn, zullen wij niet verder bespreken. maar wij zien dat het betalen van tienden een verzekering is tegen het ergste vuur. De Heere verklaarde aan Zijnen profeet Joseph, dat dit een dag voor de

tienden van Zijn volk is; en dat hij die tienden geeft niet verbrand zal worden bij Zijne komst. Leer en Verb. 64 : 23. Die verbranding kan subjectief, objectief of beiden zijn. De Heere zeide door Maleachi den profeet: „En alle heidenen zullen u gelukkig noemen; want gijlieden zult een lustig land zijn; zegt de Heere der heirscharen”.

De verordeningen van den tempel zijn in het bereik geplaatst van hem die tienden betaalt, als hij tevens op andere punten de zegeningen van het huis des Heeren waardig is. Terwijl het gehoorzamen van een wet van het Evangelie de macht van een mensch versterkt, om volgens andere wetten van het Evangelie te leven en die te genieten, zoo zal toch het gehoorzamen van een enkele wet geen zaligheid teweegbrengen. Het getrouwe betalen van tienden maakt dat de eenvoudige arbeider en de man die groote inkomsten heeft, gelijk op het grootboek des Heeren zijn. Een ieder heeft de wet gehouden, niemand heeft meer dan een ander gedaan. Terwijl het betalen van tienden alleen niet voldoende is een mensch in de Kerk te houden, zoo kan hij toch zijne plaats niet tot het einde behouden, zonder dat te doen.

STRAFFEN.

Het nalaten van het betalen der tienden plaatst een mensch op de boeken van God als een roover. De Vader deed de vraag, door Zijn profeet Maleachi: „Zal een mensch God berooven? Maar gij berooft Mij, en zegt: Waarin berooven wij u? In de tienden en het heffer.” Moeten wij niet zoo leven, dat in al onze inkomsten noch God, noch mensch kan zeggen: Gij hebt mij beroofd om het te verkrijgen? De Heere verklaarde aan den profeet Joseph Smith, dat zij die hunne erfenissen ontheiligen, verwoest zullen worden. Leer en Verb. 103 : 14. Wij spreken over besmet geld, maar is een erfenis waarvan geen tiende betaald is niet besmet?

Voor den onderzoeker is het verwerpen van de wet der tiende een hinderpaal om binnen te treden, al is hij nog zoo ernstig en verlangend om in het Koninkrijk te komen. De Heere verklaart, dat de namen van hen niet op de boeken der Kerk zullen gevonden worden. Leer en Verb. 85 : 3.

Voor hem die geen tienden betaalt zijn de deuren des tempels gesloten en is de toegang tot het ontvangen van heilige verordeningen afgesloten. Op welke gronden kan iemand aanspraak maken op het recht, om met de heiligste geestelijke voorrechten van het koninkrijk toevertrouwd te worden, wanneer hij niet getrouw is aan de tijdelijke dingen die hem zijn gegeven. Hoe

kan iemand op de zegeningen van den tempel aanspraak maken, als hij weigert die te bouwen en te onderhouden?

Maakt het niet betalen van tienden een mensch niet ongeschikt, om van het avondmaal des Heeren te gebruiken? „Hij die onwaardig eet en drinkt, eet en drinkt zichzelf een oordeel.” Om in dit opzicht onwaardig te zijn, is overtuigd te zijn, dat het gedrag van iemand niet in overeenstemming is met het gebed van het avondmaal, of als het aandeel dat iemand in de heilige verordening heeft, geen ware voorstelling van zijn leven is. Hoe kan een lid der Kerk, dat niet gewillig is tienden te betalen, het brood nemen, daar hij in die handeling voor God en menschen getuigt, dat hij gewillig is, om de geboden van de Heere, Jezus Christus te onderhouden? Het heilige verbond dat gemaakt wordt, kan in het gebed voor het brood gevonden worden. Leer en verb. 20 : 77, 79.

Hoe kan iemand die geen tienden betaalt waardig zijn van het water te gebruiken, terwijl hij dit doende voor God en in de tegenwoordigheid zijner medemenschen getuigt, dat hij altijd den Heere Jezus Christus gedenkt?

Is het niet betalen der tienden niet een vergeten des Heeren?

Afval is het noodwendig gevolg van het niet betalen der tienden. De Heere heeft verklaard, dat zij die de wet der tienden niet onderhouden, niet waardig bevonden zullen worden onder zijne Heilige te verblijven. Wie kan verwachten den Heere tot een leugenaar te maken?

Een wettelijk optreden tegen hen die geen tiende betalen, zal misschien nooit plaats hebben. De persoon moge niet afgesneden worden, maar hij zal afsterven. De weg die gewoonlijk tot afval voert, is als volgt: Vermindering in het betalen van tienden; 2. Het zoeken van verontschuldigen die de ziel niet bevredigen; 3. Het ophouden van het betalen der tienden; 4. Aanmerkingen maken omtrent het gebruik der tienden, die men niet betaald; 5. Achteruitgang in andere plichten; 6. Algemeene onverschilligheid met betrekking tot de belangen der Kerk; 7. Een tegenstaan van het werk des Heeren. Een ieder zal misschien niet op deze wijze achteruitgaan, maar achteruitgang is zeker en zoo is het einde. De Heere heeft het verklaard, en de geschiedenis van personen en volken heeft het bevestigd.

Wordt vervolgd.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De half-jaarlijksche Groningsche Conferentie zal op Zondag 25 Maart plaats hebben. Drie vergaderingen zullen plaats hebben, des morgens 10 uur en des namiddags 2 uur in het gewone

lokaal, Schoolstraat 6, en des avonds 7 uur in het Concerthuis, op de Poelestraat.

Al de leden en vrienden worden uitgenoodigd deze samenkomsten bij te wonen, en hunne vrienden mede te brengen.

Maandagmorgen, 29 Maart, zal er een Priesterschapvergadering voor de zendelingen gehouden worden.

AFSCHEIDSGROET.

Aan mijne geliefde broeders en zusters in het Evangelie:

Door mijn plotseling ontslag van mijn zendingswerk, is het mij niet mogelijk alle mijne geliefde broeders en zusters persoonlijk vaarwel te zeggen, dus wensch ik op deze wijze allen een hartelijk vaarwel toe.

Het is mij niet mogelijk met woorden mijne dankbaarheid uit te spreken voor de vele bewijzen van innige liefde aan mij betoond gedurende den tijd dat ik in Nederland werkzaam was als zendeling, en ik zal die nimmer vergeten.

Dat de zegen des Heeren steeds uw aller deel moge zijn is de bede van uw liefhebbenden broeder in Christus

J. C. WADE.

Geld is niet het ware kapitaal. Het draagt den naam alleen. Arbeid is het ware kapitaal, en het behoort hun toe die arbeiden. Zij alleen bezitten het. Het is het gebeente, de zenuwen en de spieren van den mensch die de aarde onderwerpen.

BRIGHAM YOUNG.

OVERLEDEN.

JONGSMA. — Te Amsterdam is op 5 Maart overleden Tjalling Jongsma. Hij werd geboren 2 Aug. 1832 te Aalsum, Friesland, gedoopt 22 Juli 1899 door B. Crezee en bevestigd door A. A. Hinckley.

INHOUD.

Gebed en Genezing	Blz. 97	Verplaatst	Blz. 107
Correspondentie	" 102	Ontslag en Benoeming	" 107
In ons eigen Zendingsveld	" 104	Tienden	" 108
Oprechtheid	" 105	Conferentie-Aankondiging	" 111
Verslag der Arnheemsche Conferentie	" 106	Afscheidsgroet	" 112
		Overleden	" 112

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.